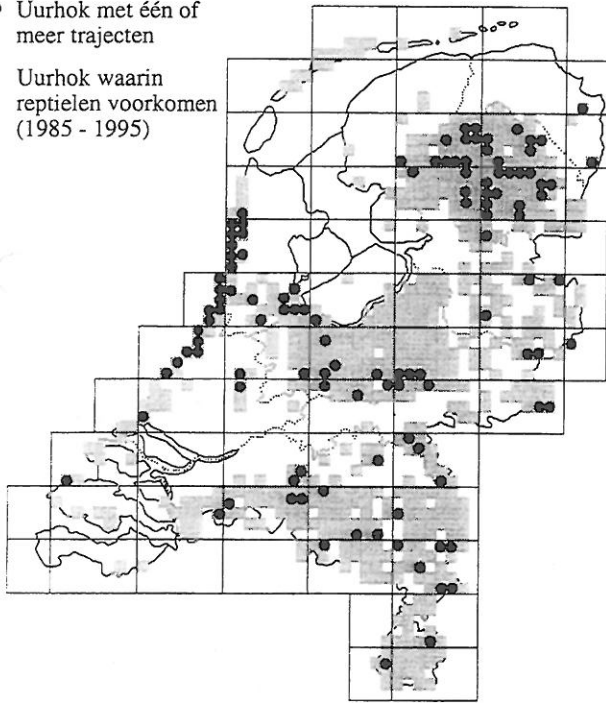

MEETNET REPTIELEN GAAT INTERNATIONAAL

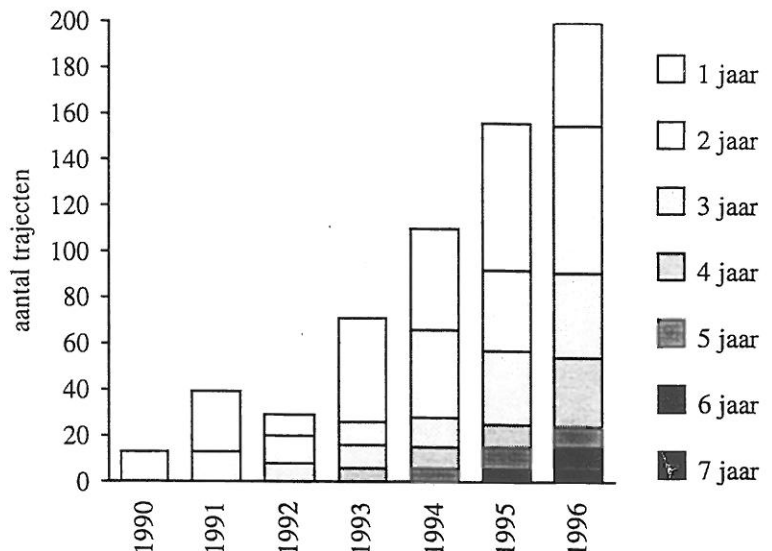
Van 2-10 augustus wordt het 'Third World Congress of Herpetology' gehouden in Praag. RAVON-Werkgroep Monitoring zal daar ook aanwezig zijn met twee poster-presentaties. De onderwerpen van deze posters zijn "De ringslang in de omgeving van Amsterdam" en "Reptielen monitoring in Nederland". Elders in deze nieuwsbrief wordt ingegaan op de ringslang poster.

- Uurhok met één of meer trajecten
- Uurhok waarin reptielen voorkomen (1985 - 1995)

Met de poster over het monitoren van reptielen willen we aan de mensen laten zien dat het mogelijk is om met een netwerk van enthousiaste vrijwilligers een goed draaiend monitoring netwerk op te zetten, dat nog steeds groeit en steeds meer bruikbare resultaten oplevert.

Dat Meetnet Reptielen nog steeds groeit is goed te zien in de onderstaande grafiek. Ook de landelijke dekking wordt steeds completer zoals te zien is in het hiernaast afgebeelde kaartje. Slechts een paar leefgebieden van reptielen ontbreken nog. Dat zijn de Waddeneilanden, de Sallandsche-Heuvelrug, het Bargerveen, de Noord-Veluwe, en het Zuid-Limburgse heuvelland. Hopelijk lukt het om ook in deze gebieden binnenkort trajecten te bemannen. Wij houden ons aanbevolen!

UIT HET VELD

kannibalisme bij de ringslang

Zoals bekend hebben ringslangen de vervelende gewoonte hun darminhoud plus de inhoud van hun stinklieren uit te spuiten zodra ze worden vastgepakt. Dit maakt het vangen van ringslangen voor individuele herkenning geen plezierige zaak. Daarnaast willen ze ook nog wel eens hun maaginhoud opraken. Wat het hanteren van deze dieren nog minder aantrekkelijk maakt. Het is hierdoor wel mogelijk een indruk krijgen van wat er bij deze dieren zoal op het menu staat.

In het afgelopen jaar is het in de omgeving van Amsterdam vier maal gebeurd dat een prooi werd opgebraakt. Drie hiervan waren normale prooidieren voor een ringslang: twee padden en een groene kikker. De vierde prooi is

uitzonderlijk te noemen. In het transportdoosje vonden we de halfverteerde resten van een iets kleinere ringslang. De slang zelf was een 83 centimeter lang vrouwtje, terwijl zijn prooi ongeveer 65 centimeter moet zijn geweest.

Kannibalisme bij de ringslang is zover wij hebben kunnen nagaan nog niet eerder in de vrije natuur vastgesteld. In gevangenschap komt het wel eens voor dat, wanneer twee dieren eenzelfde prooi te pakken hebben, het grootste dier zijn kleinere soortgenoot per ongeluk mee naar binnen werkt. Maar dat dit in de vrije natuur ook zou gebeuren is wat minder waarschijnlijk. Omdat juist de kop van de slang al helemaal verteerd was hebben we dit ook niet kunnen vaststellen.